

קפ:

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין משפט
נר מצוה

כן א מ"י פ"ט מ"ח
 מלכות אבות כל
 יב פתח לארץ קמח וסוף
 י"ד כ"א ס' ח'
כד ב מ"י פ"ט ס' ח'
 פתח לארץ קמח וסוף
 ס' ח' עב פ"ב לא פסק
 פ:
כה ג ע"י מ"ש הר"ק
 להראי נשות קודם
 מזה וכן פסקו המ"י פ"ט
 ס' הלכה י"ד וי"ש ומה
 לארץ קמח וסוף י"ד פ"י
 פ"ט פ"ט
כו ד ה מ"י ס' הלכה י'
 פתח לארץ קמח וסוף
 ס' ח' פ"ט ח'

רבינו גרשום

לִיכָא מַסִּיעַ לֵיל לַרִבִּי. הַחֲכָל כִּינּוּן בְּמַעֲוֵי כְלֹמֶר
הַחֲכָל כִּינּוּן בְּמַעֲוֵי כְלֹמֶר
[אֵלָן] חֲבֵל אֵבֶל קִיבֵּה
בִּינָן דּוֹרֵשׁ מִבְּקִיבֵה
בְּלֻעָת: אִי נָמִי לְקִדְרֵה.
כְּלֹמֶר אֵבֶל קִדְרֵה אִפִּי
לְקִדְרֵה מוֹתֵי: שִׁיבְטָא.
מִן דְּ: גִיּוֹרָא. שָׁף
שָׁמָ: דִּם טְהוֹר כְּלֹמֶר
כִּל מִל שְׂרׁוּאָה אִשֶּׁה בְּכַל
יִם טְהוֹרָה טְהוֹר: וְזִקְוִי
לֵה כְחָלֵה כְּלֹמֶר: שְׂפֹד
לֵה כְחָלֵה וְצֵלֵה לֵה דְמִי
בְּמִישׁוֹר שָׁמָ: בְּחָלֵה: וְהָא
תְּנִי שְׁבִישׁוֹלֵי דִיבְעֵה אִין
כִּל כְּלֹמֶר אִפִּילוֹ קִדְרֵה
דִיבְעֵה אִין לִכְתַּחֲלֵה לֵה
וְהִיא אִמֶּר דִּם בְּנָמֵן
הוּא לְקִדְרֵה כְּלֹמֶר קִדְרֵה
אִפִּי לִכְתַּחֲלֵה:

עבור עליו ומועד. פירש בקונטרס דמותר חס בשלו משום
דחלב שחטה דרבנן הוא והאי כיון דאכלנא ולא פירש אפילו
דרבנן ליכא משמע שרוצה להעמיד כולה שמעתתא דכחל
ל לקדשה אמאי מותר הא יא חלב וחזר ונבלע וכן פירש לקמן

גבי זינקו לה כחלי דפריך והא

אמר רבי זירא אמר רב
והא אנן תנן אינו עובר
עבר הא איסורא איכא
נמי ליכא ואידי^ד דבמי
קורעו ומוציא את רבי
עליו התיב מיעבר הא
איכא תנא נמי רישא
מסייע ליה^ה הבחל ק

השם (ועל ק"ז: ח) כחל עמנו
איכא דלא קריעה וצבליה כדרי
ה' ק"ד: ח) דלפי' צבליה לתורה
יורוש הקונטרס לפי שפירש ומור
ומיהא גס לפירוש הקונטרס
איכא ס' נמיס שמבשל בן
גל' היא נאקר הכחל היכא
החזירה לפי שהכלל הנפלט
במיס לכל היכא דבטל עס
מקור משום טעם כשר הנבלע
וכחל וכן יז פפרים דגנסי
כחל כשנשכלו בחלבו מותר היכא
לתורה כלא עס ויש להעמידו
הקונטרס שיש שנים עשר
יש שמבטל בן חלב היזא
ל: ח) איסורא איכא. וז"ל
הקונטרס דלמא לא איסורא
דקרה לכל ללי מותר ו"ל דל"כ
מני דלא עס קרעה מותר דמי
ומחילה הוה מוקמינן ליה כצ"ל:
א דבני קריעה אב' כח' לא
קריעה. וז"ל דלכרע דוק
ספכא קריעה עובר עליו הא איסורא
לדידיק לעיל דהכל לא שרין
אידי דבני למימר כסיפא
לעיל ו"ל דלמא אידי דקמני
ון ואינו עובר עליו נקט נמי
הכי: (ז) ח) כח' לא בני
מללא מוקמי קרעה לאחר
ההוה מוקמינן לו כצ"ל דקמני
ל"ל ומאי קסבר אי מהני ביה
לאחר בשול אחרי מותר כלא
ומותר מקודם בשול דלכרי קריעה
המקודם ביה קריעה היכי מימי
לכר מהך קריעה מללא מללא
לללא בשולו הא אין קריעה
לו כלס לאחר שמבשל ו"ל
דמועלת לו קריעה לאחר
הוא דקלמר רב ויש עובר
מללא קריעה כמבואר ונחל

[illegible][illegible]

דיעבד אין לכתחלה לא ה"ה דאפי' לכתחלה ווא

אחרי רב אינו עובר עליו. מדאורייתא ומותר לכתולה בצריכה אם בשבט ולא אמרינן אסור מיהא מדרבנן דהא אפילו נסמך ממנו ויאלץ לאחאמרינן לקמן (דף ק"א). חלב שחוטת מדרבנן הוא והאי כיון דמוכלע וילא פירש אפי' איסור דרבנן ליכא: **דהסם** מיעבר הוא **דלא** עבר.

ללקות דאין צו כוית: הא איסורא

איכא. דלמי שיעור מקור מה"ט: פא
כחל לא בעי קריעה. לאחר הביטול
מדלגא תנא ביה לא קריעו קורעו לאחר
בטולו: דלמא. משום הכי לא תמייה
משום דלחל הוא דקני ליה בקריעה
דלאחר בטול משום דבשעת בטול לא
נבע דשיע: אכל כחל. שהוא כך כבר
נבע וזי החלל ע"י בטול ולא קני ליה
חו בקריעה: קסא. של טלה או של
עגל שזינעו החלל לתוך בקתו: פא
כחל כחל. ומשיא מדרי דבשעת
חלל הוא וכחל אינו טעם במעיו שלא

יֵאָה מַדְרִי הַבְּהֵמָה מִיָּמֶיהָ וְלֹא נֶאֱסָף
אֵלָּה מוֹכֵלֶה בְּנֶשֶׁר הוּא וְלֹא נֶאֱסָף
חֶלֶב וְיִמְיֹה לְתַחֲלָה כִּי שֶׁקֶרֶה
מִדְרִיבָּן: וְעַתָּה בְּכֹפֶל. כְּנֻשׁ בְּדִידוֹ
לְכוֹתֵל כְּדִי שִׁשְׁמֶט חֲלֹב: קֶרֶע לִי.
כַּחַל קוֹדֶשׁ שְׁתַּלְּנֵה וְזֹלָה חִיבֹל: פִּתְגָמֵינוּ
הֵיא. קוֹדֶשׁוֹ מִתְחַלְמֵה וּמוֹתֵר: אֵם
קִמְלִי. קֶרֶעֶשׁ עֲנֻתְמֵה קִמְלִי וְאֵם
אֹז עֶרֶב לִפִּי שֶׁהַחֶלֶב הַנּוֹטֵף יֵאָה לְמִטָּה
וּמִשְׁנֵה וְהִרֵּי הוּא חֶלֶב לֹא חֹזֵר וְלֹא עָנִי
שֶׁמִּי וְעַתָּה כֹּחַ לְקֶרֶדֶה דִּהְמֶס וְדֹא יִנְרֵךְ
לְהוֹרֵס אֶת מִתְחַלְמֵה לֵּאמֹר שֶׁכִּשְׁאוֹ אֵם
הִרֵּי הוּא חֶלֶב גִּמּוֹר וְחוֹזֵר וּמִתְנַשֵּׁל עִמּוֹ
דִּקְמִי לְעֵיל שֶׁכִּשְׁלוֹ מוֹתֵר בְּלִי קֶאֱמֵר
לְדֹלִי נִמִּי קִרִּי בְּשׁוֹל דְּכַמִּי בְּדַבְרִי
הַפִּסֵּק (ג' דה) יִכְבֵּד (אֵת) הַפִּסֵּק:
יִלְפֵא. אֲשֶׁמֶךְ הַכֶּזֶב כִּיֹּה דֵם יִיֵּהוּ
קֶרֶשׁ טַעַם דֵּם לִי: דֵּם טוֹבֵר. שֶׁ
תַּחֲלִין וְשֶׁל יִמִּי טוֹבֵר שֶׁל יוֹלֵדֶת: מוֹת.
שֶׁל דָּג אֲשֶׁמוֹ שִׁיבֹר טַעַם טַעַם
חֹזִיר: גִּירוּחָא. עֵינֵי טַחֲמֵה הוֹאֵשׁ:
לִישָׁנָה דְּכוּרָא. יֵשׁ לוֹ טַעַם גִּירוּחָא:
אֶפֶס לֵן אֲשֶׁם אִישׁ שֶׁאֵל לֵן גִּירוּשׁ.
וְאֵעִף שְׁעֵלֵה אֵם. כְּנֻתָּה לְמִיֵּל
בִּישְׁרָא כְּחֻלָּה. וְמֵה אִישׁ הַיִּתֵּר
דְּעוֹמָתוֹ: וְזִיקָא. שְׁפוֹד. מִתּוֹ לֵה כַּחַל
בְּשָׁפּוֹד: דֹּחֵ אֵת קוֹדֶשׁוֹ סָק הַהוּא
לְקֶרֶדֶה. וְכִי נִפְקֵי מִיָּמֶיהָ הִרֵּי חֶלֶב
שְׁמוֹתָ וְכִי הִדֵּר מוֹיִלֵּלֵה לֵּאמֹר לֵי אֶפֶס לֵי.
דִּקְמִי לֹא קֶרֶעֶשׁ אִישׁ עוֹבֵר עָלָיו לֵי.
נַחֲמֵן סְכִירָה לֵיֵה כְּלִישָׁנָה בְּתַרֵּל דְּרֵב
וְכִרְיָחָא מוֹקִי לֵה בְּלִי דְּכַמִּי
יִכְשֵׁלוֹ (אֵת) הַפִּסֵּק בְּדַבְרֵי הַיָּמִים:
וְהֵא

ה"ה דאפי' לכתחלה וואיידו דקא בעי למיתנא סיפא קבה שבשלה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) שבת ל' וישני.
(ב) (תוספתא ס"ח הי"ב).
(ג) (תוספתא ס"ח הי"ג).
(ד) ג"ח ד' נמי לקדירה.
(ה) (ע"ר תוס' ח"ק יא. ד"ה כורא). (ו) (שבת ל' וישני).
(ז) (לפני נח, ט) (ז"ל קדוש הוא וטעם, ט) (בדאחא לעיל סב:). (י) (ע"ר כ"י ס"ח ד' וי"ח וי"ח) (ל"ל ערך). (כ) (ז"ל הכשר נכנס בחלב מהר"ם).

הגהות הב"ח

(א) גמ' הא קמ"ל דלא
כשוקן שתי וערב. ר"ב ע"י
כרין: (ב) תוס' ד"ה הא
מחל חרץ להחמיר אבל מחל
וכי' והא דקאמר רב דאין:
(ג) ד"ה הווא וכו' אם יש
בה נטמן טעם בקדשה: